

РЕШЕНИЕ

№ 3443

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3297** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).
Образувано е по жалба на Р. А. М. Х. – гражданка на С., с предоставен бежански статут в България, подадена чрез пълномощник адв. П. Ж. от САК, срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ВЗ/1066/14.03.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - В., с която се отказва отпускане на месечна помощ за родители които отглеждат деца с трайни увреждания. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалния закон. Твърди се, че нормата на чл. 3, т. 5 от ЗСПД е в пряко противоречие с нормите на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 13.12.2011 г. и Директива № 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13.12.2011 г., които имат директен ефект за България като държава членка. Позовава се на практика на АССГ в този смисъл. Прави се искане за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Ответникът - директор на дирекция "Социално подпомагане" – В., в съдебно

заседание чрез юрисконсулт Б. оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли да бъде потвърдена заповедта.

Административен съд - София-град, трето отделение, 15-ти състав, като обсъди релевантните доводи на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Жалбоподателката е гражданка на С., на която с решение № 2697 от 08.02.2023г., поправено с решение № 4817 от 08.03.2023г. – двете на зам. председателя на Държавна агенция за бежанците, ѝ е предоставен статут на бежанец. Със същото решение бежански статут е предоставен и на малолетните ѝ деца, едно от които е и роденият на 16.06.2011г. в [населено място] Ю. У. Р..

Производството пред административния орган е започнало по заявление - декларация от 02.03.2023 г. на Р. А. М. Х. – гражданка на С., с предоставен бежански статут в България, с която е поискано да ѝ бъдат отпуснати месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане на основание чл. 8д от ЗСПД по отношение на детето ѝ М. Ю. У. Р.. Към заявлението е приложено Експертно решение на ТЕЛК № 2914 от зас. № 206 от 07.12.21г., издадено от ТЕЛК към МБАЛ „К. К.“ – С. ЕАД.

По повод на подаденото заявление е издадена оспорената Заповед № ЗСПД/Д-С-В3/1066/14.03.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) - В. - отказ за отпускане на месечна помощ за родители които отглеждат деца с трайни увреждания. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че заявителката не е сред кръга лица, посочени в чл. 3 от Закона за семейните помощи като субекти на правото на помощи, доколкото не е българска гражданка – от една страна, а от друга – че е сирийска гражданка, а Република България с няма сключен договор за социална сигурност със С..

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 21.03.2023г., а жалбата срещу нея е подадена на 28.03.2023г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Производството по делото е допустимо, доколкото се оспорва подлежащ на обжалване административен акт и жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок.

При преценка на основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД Семейните помощи за деца се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице; в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. Съдът намира, че актът противоречи на материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, закрилата, която Република България предоставя на чужденци, включва убежище, международна закрила и временна закрила. Нормата на чл. 1а, ал. 2 допълва, че международна закрила се предоставя по силата на Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Ж. на 28 юли 1951 г., и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., ратифицирани със закон (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.; доп., бр. 30 от 1993 г.), на международни актове по защита правата на човека и на този закон и включва статут на бежанец и хуманитарен статут. Законът урежда в чл. 32, ал. 2, <apis://desktop/showanotpal> че чужденец с предоставен статут на бежанец има правата и задълженията на български гражданин, с изключение на:

1. правото да участва в избори за държавни и местни органи, в национални и местни референдуми, както и да участва в създаването и да членува в политически партии;
2. да заема длъжности, за които със закон се изисква българско гражданство;
3. да бъде военнослужещ;
4. други ограничения, изрично предвидени със закон.

Кръгът от лицата, имащи право на семейни помощи за деца е очертан в чл. 3 от Закона за семейните помощи за деца. Те са:

1. (нова - ДВ, бр. 69 от 2004 г.) бременните жени - български граждани;
2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната;
3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната;
4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива

помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

При тази правна рамка съдът приема, че оспореното решение противоречи на материалния закон. Доколкото жалбоподателката и малолетното ѝ дете са чужденци със статут на бежанец, на основание чл. 32, ал. 2 от ЗУБ те се ползват с правата на българските граждани. Нормата на чл.3, ал.1, т. 5 от ЗСПД не въвежда ограничения по отношение на чужденците, ползващи се международна закрила, а създава права за чужденците, които отговарят на посочените в нея условия и на които не им е предоставена международна закрила. Първите, на основание чл. 321 ал.2 от ЗУБ се ползват с правата на български граждани на самостоятелно основание, т.е. не е необходимо да се посочват изрично като субекти на правото на семейни помощи за деца. Ако законодателят е целял да ограничи правата им в тази връзка, то е следвало да го предвиди изрично, както следва да е уредено всяко едно ограничение на признати права и както предвижда текста на чл.32, ал.2, т. 4 от ЗУБ. Обстоятелството, че наред с българските граждани, достъп до социалните помощи е предоставен и на чужденци, които отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна, не може да се приема за такова, ограничаващо правата на лицата, ползващи международна закрила. Няма каквото и да било основание текстът на чл. 3 от ЗСПД да се интерпретира ограничително по отношение на правата на бежанците независимо чрез какъв способ се тълкува нормата – граматически или систематичен. Като лице с бежански статут, жалбоподателката има достъп до системата на социалните помощи за деца при условията, при които имат достъп българските граждани – за децата ѝ, които отглежда в Република България, на основание чл. 3, ал.1, т. 2 от ЗСПД във връзка с чл. 32, ал.2 от ЗУБ.

По тези съображения съдът приема, че оспореният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката, при съобразяване на дадените в настоящото решение указания.

Разноски по делото не са претендирани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК

чл. 10, ал. 6 от ЗСПД, Административен съд - София-град, Трето отделение, 15-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. А. М. Х. – гражданка на С., с предоставен бежански статут в България, подадена чрез пълномощник адв. П. Ж. от САК, Заповед № ЗСПД/Д-С-ВЗ/1066/14.03.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В..

ИЗПРАЩА преписката на Дирекция "Социално подпомагане" – В. за ново произнасяне по заявлението в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: